

719

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROZWOJU REGIONALNEGO¹⁾

z dnia 20 maja 2009 r.

**w sprawie udzielania pomocy na wzmacnianie potencjału instytucji otoczenia biznesu
w ramach regionalnych programów operacyjnych**

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy na realizację projektów polegających na tworzeniu lub wzmacnianiu potencjału instytucji otoczenia biznesu, z wyłączeniem pomocy na realizację projektów polegających na dofinansowaniu funduszy pożyczkowych i poręczeniowych, w ramach regionalnych programów operacyjnych, zwanej dalej „pomocą”.

2. Pomoc może być udzielana na projekty realizowane w województwie objętym danym regionalnym programem operacyjnym.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) beneficjencie pomocy — należy przez to rozumieć instytucję otoczenia biznesu;
- 2) dużym projekcie inwestycyjnym — należy przez to rozumieć projekt w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3);
- 3) instytucji otoczenia biznesu — należy przez to rozumieć mikroprzedsiębiorcę, małego lub średniego przedsiębiorcę, a także przedsiębiorcę innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca, bez względu na formę prawną, który nie działa dla zysku lub przeznacza zysk na cele statutowe i prowadzi działalność służącą tworzeniu korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości;
- 4) mikroprzedsiębiorcy, małym lub średnim przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo spełniające warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych);

5) podmiocie udzielającym pomocy — należy przez to rozumieć podmiot, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju;

6) przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych);

7) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 800/2008 — należy przez to rozumieć rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych);

8) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 — należy przez to rozumieć rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5).

§ 3. Działalność instytucji otoczenia biznesu polega w szczególności na:

- 1) doradztwie i szkoleniach, w tym w ramach ośrodków szkoleniowo-doradczych;
- 2) pomocy w transferze i komercjalizacji nowych technologii w ramach centrów transferu technologii;
- 3) pomocy w tworzeniu nowych przedsiębiorców w otoczeniu instytucji naukowych i szkół wyższych w ramach preinkubatorów oraz akademickich inkubatorów przedsiębiorczości;
- 4) pomocy dla nowo powstałych przedsiębiorców w ramach inkubatorów przedsiębiorczości, inkubatorów technologicznych i centrów technologicznych;
- 5) tworzeniu skupisk przedsiębiorców w ramach parków technologicznych, stref biznesu, parków przemysłowych oraz klastrów.

§ 4. Pomoc może być udzielana jako regionalna pomoc inwestycyjna lub pomoc na rzecz małych i średnich przedsiębiorców na usługi doradcze, do których mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, lub jako pomoc *de minimis*, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006.

§ 5. 1. Pomoc nie może być udzielana ani wypłacana beneficjentom pomocy, na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem oraz ze wspólnym rynkiem.

¹⁾ Minister Rozwoju Regionalnego kieruje działem administracji rządowej — rozwój regionalny, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju Regionalnego (Dz. U. Nr 216, poz. 1600).

2. Regionalna pomoc inwestycyjna nie może być udzielana mikroprzedsiębiorcom, małym lub średnim przedsiębiorcom, spełniającym kryteria zagrożonego przedsiębiorcy, w rozumieniu art. 1 ust. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, oraz innym przedsiębiorcom niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca, spełniającym kryteria podmiotu w trudnej sytuacji ekonomicznej²⁾.

3. Pomoc na usługi doradcze nie może być udzielana małym lub średnim przedsiębiorcom, spełniającym kryteria zagrożonego przedsiębiorcy, w rozumieniu art. 1 ust. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

4. Pomoc *de minimis* nie może być udzielana beneficjentom pomocy będącym w trudnej sytuacji ekonomicznej²⁾.

§ 6. 1. W zakresie regionalnej pomocy inwestycyjnej lub pomocy na rzecz małych i średnich przedsiębiorców na usługi doradcze przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pomocy:

- 1) udzielanej w sektorach: rybołówstwa i akwakultury, do której zastosowanie ma rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 17 z 21.01.2000, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 4, t. 4, str. 198, z późn. zm.), hutnictwa żelaza i stali, budownictwa okrętowego, włókien syntetycznych oraz górnictwa węgla;
- 2) udzielanej na działalność związaną z wywozem do krajów trzecich lub państw członkowskich Unii Europejskiej, czyli pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- 3) uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.

2. W zakresie regionalnej pomocy inwestycyjnej lub pomocy na rzecz małych i średnich przedsiębiorców na usługi doradcze przepisów rozporządzenia nie stosuje się w zakresie działalności gospodarczej związanej z:

- 1) produkcją pierwotną produktów rolnych, o której mowa w art. 1 ust. 3 lit. b rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008;
- 2) przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych w przypadkach wskazanych w art. 1 ust. 3 lit. c rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

²⁾ Kryteria te są określone w pkt 9—11 Komunikatu Komisji w sprawie wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2).

3. W zakresie pomocy *de minimis* przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pomocy:

- 1) udzielanej w sektorze rybołówstwa i akwakultury, do której zastosowanie ma rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury;
- 2) udzielanej na działalność w zakresie produkcji pierwotnej produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- 3) udzielanej w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską w następujących przypadkach:
 - a) kiedy wysokość pomocy jest ustalana na podstawie ceny lub ilości takich produktów zakupionych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez beneficjentów pomocy,
 - b) kiedy udzielenie pomocy zależy od faktu jej przekazania w części lub w całości producentom surowców;
- 4) udzielanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich Unii Europejskiej, czyli pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- 5) uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
- 6) udzielanej podmiotom prowadzącym działalność w sektorze węglowym w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. UE L 205 z 02.08.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 170, z późn. zm.);
- 7) na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego udzielanej beneficjentom pomocy prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie drogowego transportu towarowego.

Rozdział 2

Szczegółowe przeznaczenie i warunki udzielania pomocy

§ 7. Warunkiem udzielania pomocy jest zobowiązanie beneficjenta pomocy wobec podmiotu udzielającego pomocy do przeznaczenia udzielonej pomocy na poprawę jakości świadczonych usług lub umożliwienie świadczenia nowych usług wspierających przedsiębiorczość.

§ 8. 1. Regionalna pomoc inwestycyjna może być udzielana beneficjentom pomocy na realizację nowych inwestycji w województwie objętym danym regionalnym programem operacyjnym, służących tworzeniu korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości.

2. Nowa inwestycja obejmuje:

- 1) inwestycję w środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z:
 - a) utworzeniem nowego przedsiębiorstwa,
 - b) rozbudową istniejącego przedsiębiorstwa,
 - c) dywersyfikacją działalności przedsiębiorstwa poprzez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów lub
 - d) zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego w istniejącym przedsiębiorstwie;
- 2) nabycie środków trwałych bezpośrednio związanych z przedsiębiorstwem, które zostało zamknięte lub zostałyby zamknięte, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym środki nabywane są przez inwestora niezależnego od zbywcy.

3. Nową inwestycją nie jest:

- 1) inwestycja prowadząca wyłącznie do odtworzenia zdolności produkcyjnych;
- 2) nabycie udziałów lub akcji przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. Do wydatków kwalifikowalnych w ramach nowej inwestycji zalicza się niezbędne do jej realizacji wydatki poniesione na:

- 1) nabycie prawa własności lub wieczystego użytkowania gruntów;
- 2) nabycie prawa własności lub wieczystego użytkowania nieruchomości zabudowanej;
- 3) nabycie lub wytworzenie środków trwałych, w tym:
 - a) budowli i budynków pod warunkiem, że ich nabycie pozostaje w bezpośrednim związku z celami projektu inwestycyjnego objętego pomocą,
 - b) maszyn i urządzeń,
 - c) narzędzi, przyrządów i aparatury,
 - d) wyposażenia technicznego dla prac biurowych,
 - e) infrastruktury technicznej związanej z nową inwestycją, w szczególności drogi wewnętrznej, przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych lub telekomunikacyjnych;
- 4) nabycie wartości niematerialnych i prawnych związanych z transferem technologii poprzez nabycie patentów, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
 - a) będą wykorzystywane wyłącznie w ramach przedsiębiorstwa, które otrzymało pomoc,
 - b) będą podlegać amortyzacji zgodnie z przepisami o rachunkowości,
 - c) będą nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych, przy czym kupujący nie może sprawować kontroli nad sprzedawcą a sprzedawca nad kupującym w rozumieniu art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 3, str. 40),

d) będą stanowić aktywa beneficjenta pomocy co najmniej przez 5 lat, a w przypadku mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy — co najmniej przez 3 lata.

2. Nabycie środków trwałych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, może nastąpić również w drodze umowy leasingu.

3. W przypadku gdy przedmiotem umowy, o której mowa w ust. 2, jest leasing ruchomych środków trwałych, powinna ona zawierać zobowiązanie do przeniesienia własności tych środków na beneficjenta pomocy po zakończeniu trwania umowy.

4. W przypadku gdy przedmiotem umowy, o której mowa w ust. 2, jest leasing nieruchomości, powinien on trwać co najmniej przez okres 5 lat od przewidywanego zakończenia realizacji inwestycji. Podmiot udzielający pomocy może skrócić ten okres do 3 lat, gdy beneficjentem pomocy jest mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca.

5. Środki trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nabyte przez beneficjenta pomocy innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca, powinny być nowe, chyba że są to środki trwałe, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 2.

6. W przypadku beneficjenta pomocy innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca wydatki określone w ust. 1 pkt 4 uwzględnia się w wysokości nieprzekraczającej 50 % całkowitych wydatków kwalifikowalnych.

7. Pomoc na pokrycie wydatków na prace związane z przygotowaniem nowej inwestycji oraz usług doradczych z nią związanych może być udzielana mikroprzedsiębiorcom, małym lub średnim przedsiębiorcom zgodnie z art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

8. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 7, wynosi 50 %.

9. Usługi doradcze, o których mowa w ust. 7, świadczone przez doradców zewnętrznych, kwalifikują się do pomocy pod warunkiem, że usługi takie nie mają charakteru ciągłego ani okresowego, ani nie są związane ze zwykłymi wydatkami operacyjnymi, w szczególności rutynowymi usługami doradztwa podatkowego, regularnymi usługami prawniczymi lub reklamowymi.

10. Cenę nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ustala się zgodnie z przepisami o rachunkowości.

11. Wydatki, o których mowa w ust. 1 i 7, pomniejsza się o podatek od towarów i usług, chyba że zgodnie z odrębnymi przepisami nie przysługuje prawo jego zwrotu lub odliczenia.

§ 10. 1. Maksymalna intensywność pomocy liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do wydatków kwalifikowalnych, z zastrzeżeniem § 9 ust. 7, wynosi:

- 1) 50 % — na obszarach należących do województw: lubelskiego, podkarpackiego, warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, świętokrzyskiego, opolskiego, małopolskiego, lubuskiego, łódzkiego, kujawsko-pomorskiego;
- 2) 40 % — na obszarach należących do województw: śląskiego, pomorskiego, zachodniopomorskiego, dolnośląskiego, wielkopolskiego, do dnia 31 grudnia 2010 r. na obszarze należącym do województwa mazowieckiego, z wyłączeniem miasta stołecznego Warszawy;
- 3) 30 % — na obszarze należącym do miasta stołecznego Warszawy oraz w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. — na obszarze należącym do województwa mazowieckiego.

2. W przypadku mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, może ulec zwiększeniu o:

- 1) 10 punktów procentowych — w przypadku średniego przedsiębiorcy;
- 2) 20 punktów procentowych — w przypadku mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy.

3. Maksymalną wartość pomocy udzielanej na realizację dużego projektu inwestycyjnego ustala się zgodnie z wzorem określonym w § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz. U. Nr 190, poz. 1402).

§ 11. Regionalna pomoc inwestycyjna podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej:

- 1) jeżeli łączna wartość pomocy ze wszystkich źródeł, jakiej można udzielić na rzecz dużego projektu inwestycyjnego, przekracza 75 % maksymalnej kwoty pomocy przyznanej na inwestycję o wydatkach kwalifikowalnych stanowiących równowartość 100 mln euro, z uwzględnieniem zasad stosowanych przy obliczaniu pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w § 10 ust. 3;
- 2) w przypadku prac i usług, o których mowa w § 9 ust. 7, jeżeli wielkość pomocy przekracza 2 mln euro dla jednego beneficjenta pomocy na jeden projekt.

§ 12. Regionalna pomoc inwestycyjna może być udzielona beneficjentowi pomocy, który zobowiąże się do:

- 1) utrzymania inwestycji w regionie przez okres co najmniej 5 lat, a w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców — co najmniej 3 lat od dnia zakończenia projektu, przy czym nie jest niezgodna z warunkiem utrzymania inwestycji wymiana maszyn lub urządzeń, które z uwagi na szybki postęp technologiczny stają się przestarzałe w tym okresie, pod warunkiem że działalność gospodarcza zostanie utrzymana w danym regionie przez minimalny wymagany okres;

- 2) wniesienia wkładu własnego odpowiadającego co najmniej 25 % wydatków kwalifikowalnych, pochodzących ze źródeł własnych lub z zewnętrznych źródeł finansowania, w formie pozbawionej wsparcia ze środków publicznych.

§ 13. 1. Do wydatków kwalifikowalnych w ramach pomocy *de minimis* zalicza się wydatki spełniające kryteria kwalifikowalności wydatków, określone w art. 5 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, przeznaczone na:

- 1) modernizację urządzeń, wyposażenia i infrastruktury służących do świadczenia usług na rzecz przedsiębiorców, w tym infrastruktury technicznej;
- 2) transfer technologii;
- 3) zakup specjalistycznych usług doradczych związanych z usługami świadczonymi przez instytucje otoczenia biznesu;
- 4) działania promocyjne i informacyjne na rzecz instytucji otoczenia biznesu i podmiotów korzystających z ich usług;
- 5) wspieranie powstawania i promocji sieci współpracy instytucji otoczenia biznesu, w tym sieci międzynarodowych;
- 6) inicjowanie i animację powiązań kooperacyjnych na terenie województwa;
- 7) organizowanie, rozwój i wspieranie platform oraz innych narzędzi internetowych służących nawiązywaniu kontaktów między przedsiębiorcami.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, pomniejsza się o naliczony podatek od towarów i usług, chyba że zgodnie z odrębnymi przepisami nie przysługuje prawo jego zwrotu lub odliczenia.

3. Pomoc *de minimis* może być udzielana na pokrycie do 100 % wydatków kwalifikowalnych.

§ 14. Wartość brutto pomocy *de minimis*, łącznie z wartością innej pomocy *de minimis*, otrzymanej przez beneficjenta pomocy w okresie bieżącego roku kalendarzowego i dwóch poprzednich lat kalendarzowych, nie może przekroczyć kwoty stanowiącej równowartość 200 tys. euro.

§ 15. 1. Pomoc udzielana w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych podlega sumowaniu z każdą inną pomocą, w tym z pomocą *de minimis* w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 oraz pomocą z budżetu Unii Europejskiej, udzieloną beneficjentowi pomocy, niezależnie od jej formy i źródła.

2. Łączna wartość pomocy nie może przekroczyć maksymalnych pułapów intensywności pomocy określonych dla danego przeznaczenia pomocy w przepisach Unii Europejskiej.

Rozdział 3

Tryb udzielania pomocy

§ 16. 1. Beneficjent pomocy składa wniosek o dofinansowanie w ramach regionalnego programu operacyjnego do podmiotu udzielającego pomocy.

2. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) nazwę beneficjenta pomocy;
- 2) tytuł i miejsce realizacji projektu;
- 3) cel realizacji projektu;
- 4) opis projektu;
- 5) opis rezultatów realizacji projektu;
- 6) planowane daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji projektu;
- 7) wartość projektu;
- 8) wydatki kwalifikowalne;
- 9) wnioskowaną kwotę dofinansowania;
- 10) zobowiązanie, o którym mowa w § 7.

3. Jeżeli beneficjent pomocy ubiega się o pomoc *de minimis*, do wniosku załącza:

- 1) zaświadczenia o pomocy *de minimis* otrzymanej w okresie bieżącego roku kalendarzowego i dwóch poprzednich lat kalendarzowych albo oświadczenie o wielkości pomocy *de minimis* otrzymanej w tym okresie;
- 2) sprawozdanie finansowe za ostatni rok obrotowy lub inne dokumenty pozwalające ocenić jego sytuację finansową.

4. Podmiot udzielający pomocy dokonuje oceny wniosku w oparciu o:

- 1) warunki dopuszczalności pomocy przewidziane w rozporządzeniu;
- 2) kryteria, o których mowa w art. 65 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalne-

go, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25, z późn. zm.).

5. Po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w ust. 4, beneficjentowi pomocy przyznawana jest pomoc w formie bezzwrotnego dofinansowania, na podstawie umowy o dofinansowanie.

6. Podmiot udzielający pomocy jest zobowiązany do poinformowania beneficjenta pomocy o numerze referencyjnym programu pomocowego, na podstawie którego udzielana jest pomoc.

§ 17. 1. Prace związane z realizacją nowej inwestycji w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców mogą się rozpocząć po złożeniu przez beneficjenta pomocy wniosku, o którym mowa w § 16 ust. 1.

2. W przypadku przedsiębiorców innych niż mikroprzedsiębiorcy, mali lub średni przedsiębiorcy oprócz warunku, o którym mowa w ust. 1, podmiot udzielający pomocy musi dodatkowo stwierdzić spełnianie przynajmniej jednego z kryteriów określonych w art. 8 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

3. Przez rozpoczęcie prac związanych z realizacją nowej inwestycji należy rozumieć podjęcie prac budowlanych lub pierwszego prawnie wiążącego zobowiązania do zamówienia ruchomych środków trwałych, z wyłączeniem wydatków związanych z przygotowaniem i opracowaniem dokumentacji projektowej.

Rozdział 4**Przepis końcowy**

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rozwoju Regionalnego: *E. Bieńkowska*